

«آوا» دختری است که فردای زلزله و در میان فاجعه متولد شد، و ما باید به او چیزهای زیادی بیاموزیم از عبرت و درایت

تو دیگر

فریب نخور

همین صفحه

«وقتی قرار است پوپولیسیم
عدالت اجتماعی ایجاد کند»

۴

عکس: ایرنا

رهبان معظم انقلاب در جلسه‌ای با حضور رؤسای قوا:

ما در این غم با مردم دلاور استان کرمانشاه شریک هستیم

۲۱

احمد رضا سرحدی: مسکن مهر بی پدر و مادر بود زلزله فساد در سیستم معیوب ساخت و ساز

۲۰

توصیفی از یک شرایط به هم ریخته لااقل به زنده‌ها برسید که نمیرند!

۲۰

روحانی در جمع مردم سرپل ذهاب:

مقصران آسیب‌پذیری ساختمان‌های نوساز شناسایی و معرفی خواهند شد

۲۱

سرمقاله

هنوز هم پاشنه بر همان در می‌چرخد

ولی‌الله شجاع‌پوریان
مدیرمسئول

رودبار و منجیل، بهم، ورزقان، زنند و امروز کرمانشاه، سرپل ذهاب و فردا و فرداها سایر شهرهای ایران، روشن است براساس مطالعات زمین‌شناسی و کارشناسی و تجربه عینی وقوع زلزله‌های دهشتناک در تاریخ کشور ما در یکی از نقاط حادثه‌خیز دنیا قرار دارد و هزارچندگانهی لرزش زمین، تن‌ها و دل‌ها را به لرزه درمی‌آورد، اگرچه در مغزها در خصوص چاره‌جویی‌ها هیچ‌گاه تکانهای ایجاد نشده. امروزه موضوع زلزله یک اتفاق ماورایی و غیرمتربقیه نیست بلکه یک حادثه محتمل الوقوع و طبیعی است که هرچند سال در یکی از مناطق کشور رخ می‌دهد و عقل سلیم و حکمرانی مطلوب، ایجاب می‌کند برای کاهش مصایب و خسارات این حادثه طبیعی، پیشاپیش چاره‌ای اندیشیده و جدی‌تر برنامه‌ریزی شود. اگر چند دهه پیش زلزله مصیبتی غیرقابل کنترل بود که بشر یاری ایستادگی در برابر آن را نداشت و فقط باید به رحم و عنایت خداوند چشم دوخته می‌شد، بشر امروز با توجه به همان قوانین الهی و تکیه بر دانش، تلاش و پشتکار، موفق شده زلزله را پیش‌بینی کند و شکست بدهد. نمونه بارز آن، زاین، زلزله‌خیزترین کشور جهان است که زلزله در آن امری عادی گشته و زبان‌های آن تقریباً مهار شده است. متأسفانه در کشور ما با تجربه زلزله‌های متعدد، هیچ پیشرفته‌تری در مدیریت بحران‌هایی انباشته نگردد و همان خسارت‌ها، دردها و مصیبت‌ها آشفنگی‌ها تکرار می‌شود و دروغ از کمرترین تغییر در رویکرد و عمل و هنوز پاشنه بر همان در می‌چرخد و با هر زلزله‌ای، مصیبتی بزرگ به‌وجود می‌آید و تصاویر تکان‌دهنده‌ای که در هر آدمی را به درد می‌آورد... باید بی‌ظنیم مقصر این کاستی‌ها و اشکالات و خسارات، این شخص و آن دولت و رئیس‌جمهور نیست! کشور ما در هر دولتی حداقل یک زلزله بزرگ را تجربه کرده، اما تفاوتی در تبعات و نتایج وجود نداشته و همه دولت‌ها در زمان زلزله غافلگیر شدند، ساختمان‌ها مقاوم نبودند، امکانات پشتیبانی و درمانی دیر رسیدند و بار بار مصائب گذشته، شوربخانه ما به مانند سایر حوزه‌ها زلزله را جدی نگرفته‌ایم و نمی‌گیریم، زلزله کرمانشاه هم تا یک ماه آینده فراموش می‌شود و ایرانیان غرق در زندگی و مشکلات روزمره خود، خنده‌هایشان را تا ابد می‌سازند؛ نهادهای نظارتی مسئولیت خود را به درستی ایفا نمی‌کنند؛ سازمان مدیریت بحران دوباره به خوابی عمیق فرو می‌رود؛ تا لرزشی دیگر، صداوسیما و تریبون‌های عمومی رسالت آگاهی‌بخشی خود را از یاد می‌برند؛ بیمارستان‌ها، مدارس و اماکن عمومی با همان سستی و ضربه‌پذیری سابق بنا می‌شوند و تأییدیه پایان کار می‌گیرند، مستضعفان از روی ناچاری ساکن مسکن‌های سست می‌شوند، مهندسین ناظر، نظری می‌کنند و می‌گذرند و تریبون‌های رسمی هم مردم را به رعایت حجاب و کاهش گناه برای جلوگیری از زلزله فرامی‌خوانند، با چنین رویکردی در برابر زلزله اصلاً نباید انتظار داشت مصائب زلزله بعدی کمتر از زلزله فعلی و زلزله‌های قبلی باشد؛ حاکمیت نیاز به یک تغییر و دگردیسی اساسی در موضوع مدیریت بحران دارد. بحران مدیریت در کشور بیداد می‌کند و باید برای آن چاره‌ای اساسی اندیشیده تا مردم، نه دولت، نه مجلس، نه صداوسیما، نه سازمان مدیریت بحران و نه هیچ نهاد و ارگان دیگری به تنهایی نمی‌تواند غول زلزله را شکست بدهد. ماهی که ذهنیت‌ها را تغییر ندهیم و باور نکنیم زلزله با کسی شوخی ندارد و باید علمی، هوشمندانه، سیستماتیک و بسا دانش و تدبیر به جنگ زلزله رفت. شاید از لایزال هزاران حادثه و تصویری که بی‌مدیریتی مدیرانمان را اثبات می‌کند، کودکی به خواست خدا زنده از زیر آوارها خارج شود و لطف خدا شامل حال چند نفری شود، اما باید ایمان بیابوریم خداوند راه کاهش تلفات زلزله را در رعایت استانداردهای ساخت‌وساز، توجه به مسائل ایمنی و آینده‌نگری و درونداندیشی و استفاده از تجارب بشری قرار داده است. اگر مهندس ناظری، ایمنی ساختمان ناپذیری را تأیید کرد، اگر مدیری رای به ساخت‌وساز غیرقانونی داد، شریف نیست؛ اگر رئیس‌جمهوری ملتی را از روی ناچاری در ساختمان‌های فاقد ایمنی اولیه سکونت داد، مهر روزی نگردد؛ اگر پهری قانون را دور زد و خانهای را بدون استانداردهای لازم بنا کرد، زنگ نیست، ما برای آمادگی در برابر زلزله نیاز به زلزله‌های بزرگ در ادبیات، فرهنگ، پیش، دانش و مفاهیممان داریم، ما امید آن روز...

تیتر یک

تو دیگر فریب نخور

آوا، دختری زاده شده در خون و آوار، دیروز میان همه‌مه‌ها، آندوه‌ها و مصیبت‌ها در این دنیای وانفسا گذاشت. بین همه اخبار زلزله سهمگین کرمانشاه، صورت معصوم و از همه‌جا بی‌خبرش، نوید زندگی در میانه مصیبت و فاجعه را داد. آوا، فرزند مادر و پدری است زاده سرپل ذهاب، زحمتکش و شریف، مهربان و با معرفت، دل‌سوز و دل‌پاک مانند همه مردمان راست‌نهاد خطه کرمانشاه، مادر، با عشق او را نگاه می‌کند و پدر به جان دوست می‌دارد و چقدر دختر برای بابا شیرین است اما او غیر از این، فرزند بحران هم هست. بحران و فاجعه‌ای که دل ایران و ایرانیان را خون کرد. تولد آوا از میان آجرها، سیمان‌ها و فولادهای فروریخته از قهر زمین و زمانه از نمدی‌ترین تصویرهایی است که عکاس خوش‌ذوق ایرنا، احمد معینی‌جم، آن را به ثبت رسانده است. آنقدر تصاویر «آوا» زنده هستند که لحظه‌های فراموش

موضع گیری پشت عواطف مردمی

دیدیم نمی‌شود! برای چه می‌نویسیم وقتی کسی پاسخ نمی‌دهد، وقتی که فقط مردم به داد هم می‌رسند و مسئولان مطالبه کمک دارند! یک مقام مسئول می‌گوید کمیوند آمبولانس داریم، اما همین چند روز قبل ۸۰۰ آمبولانس برای مراسم پیاده‌روی لرغین بسیج شده بود آن دیگری از هلال احمر چادر و کمک مردمی می‌خواهد. حال آنکه این نهاد مرکز ذخیره این کالاهاست و این سال‌ها، کارش رسانداری و اداره روزنامه شده و مشخص نیست بودجه‌هایش چگونه خرج می‌شود که کارهای حیاتی‌اش اینگونه لنگ می‌زند! سازمان انتقال خون همیشه خون می‌طلبد، حال آنکه فلسفه وجودی ایجاد ذخیره استراتژیک و مقابله با چنین بحران‌هایی ست. آب آشامیدنی دیر به مردم آسیب‌دیده ارسال می‌شود و بی‌برقی مشکل است، اما وزارت نیرو کاری عاجل و فوری نمی‌کند! مسکن‌سازان سکوت کرده اند و کسی از فاجعه مسکن مهر در واقع، کمتر کسی سر جای درستش است و همه می‌پرستند و می‌خواهند! کمتر کسی است برای پاسخ‌دهی و مسئولیت‌پذیری. در اقدامی عجیب هم، افراد مسئول، برای وظیفه‌شان تقدیر می‌شوند که حضور دارند مگر هلال احمر، ستاد مدیریت بحران، نیروهای امدادی و انتظامی و... کاری جز این دارند؟

این است نتیجه مسئولانی که نمی‌شنوند و فقط در محل‌های امن و از داخل خودرو با مردم آسیب‌دیده حرف می‌زنند و شعار می‌دهند؟ و چه درنکات و بی‌فایده است نوشتن، وقتی یاد زلزله ورزقان، بیم و انبوهی بحران دیگر مانند پلاسکو می‌افتیم. به یاد می‌آوریم که چیزی بهتر نشده و همان مشکل‌های گذشته در جایی دیگر تکرار شده است. اشکال مدیریت بد، اساسی‌تر از این صحبت‌هاست؛ چراکه این زلزله در عراق جنگ‌زده هم آمده، اما اوضاع ما کجا و مدیریت بحران آنجا کجا!

انگار که نمی‌خواهیم و عزممان جدی نیست و قصد داریم همچنان پشت مهربانی مردم پنهان شویم، وگرنه همین چند روز قبل، انبوهی امکانات به صورت خودجوش از سوی سازمان‌ها به عراق ارسال شده؛ از بانک و ابراتور تلفن همراه گرفته تا شرکت‌های تجاری و تولیدی، همه برای نشان دادن حضورشان کار کردند اما حالا برای نجات جان انسان‌ها تعجیلی ندارند.

خبر

از سوی کمیته سوم صورت گرفت:

تصویب قطعنامه حقوق بشری علیه ایران در سازمان ملل

مهر | کمیته سوم سازمان ملل متحد قطعنامه‌ای را علیه وضعیت حقوق بشر در ایران به تصویب رساند. کمیته سوم سازمان ملل متحد قطعنامه‌ای را بدون اجماع آرا علیه اوضاع حقوق بشر در ایران به تصویب رساند.

این در حالی است که ۹۸ کشور با قطعنامه حقوق بشری ضدایرانی همراهی نکرده و تنها ۸۳ کشور به آن رأی مثبت دادند. آمار منتشره نشان می‌دهد که ۳۰ کشور به این قطعنامه ضدایرانی رأی منفی و ۶۸ کشور نیز رأی ممتنع داده‌اند.

لازم به ذکر است، جمهوری اسلامی ایران همواره ادعاهای حقوق بشری کشورهای محور غربی - عبری - عربی علیه تهران را بی‌اساس و فاقد وجاهت قانونی اعلام کرده است.

Party	Count	Percentage
IN FAVOUR	83	
AGAINST	30	
ABSTENTION	68	

بیدترین مدل های پوشاک فصل در فروشگاه های

ماکسیم

پوشاک نسل امروز... و فردا

maxim
COLLECTION

خط عمومی و بزرگانی: ۸۸۸۸۸۱۵

www.maximiran.com @maximcloth